

A regéci buszmegállótól a falu főutcáján ÉNY-nak haladunk, de hamarosan balra, egy kis közön elhagyjuk a Puskás-patak völgyébe tartó kéktúrát s a falut. Füves ösvényen, egykor gondozott ligetességmölcsös alatt emelkedünk, visszapillantunk a regéci várra. A balról érkező, kijárt dózerúton jobbra, É felé fordulunk. Nedves időben marasztalóan sáros kaptatón, mélyútszakaszon érünk fel egy csipkebokros, cserjés platóra, ahol egy-egy erdefenyő is zöldell. Előttünk tornyosul a Nagy-Szár-kő, csúcsa alatt csábító tisztásfolt. Mögöttünk a vár és Mogyoróska látkepe utoljára villan fel, belépünk a fenyvescsoportokkal tarkított vegyeserdőbe. Átvágjuk a széles dózerút kanyarját - figyeljük a jelzést, jópár szekérút hálózza be az erdőrészt -, lassan NY-nak fordulva emelkedünk fel a köves Szár-kő-oldalba. A jobbról érkező szekérúton, vegyes szálerdőben, egy mohos sziklatömb alatt NY-nak, majd újra É felé harántolunk. Alattunk egy kis teknő meghitt tisztása, gyalogutunk erős kaptatóval, bükkösben visz fel a balról jövő dózerútra. Elérjük a Sülyedt-Bán-hegy tisztásos nyergét.

Jobbra tartva, szép fenyveses úton ereszkedünk be a Lapu-patak völgyfőjébe. Leérünk egy széles szállítóútra, ezen balra, bükkösben, oldalazó lejtéssel fokozatosan elhagyjuk a völgy mélyülő bevágódását. (A felettünk futó füves szekérúton jobb helye volt a jelzésnek.) A fenyvesek, bükkösök között „Y” alakú elágazáshoz jutunk, balra, az alig emelkedő, rövidesen NY-nak forduló dózerutat kell kövessük. A Bán-hegyet megkerülve, fenyvesben, szinte észrevétlenül jutunk fel a Téglás-kő felé nyújtózó vonulat tövébe. Innen már aszfaltozott az erdészeti út. Jobbra, majd balra, „S” alakban, szálbükkös és bozotos fenyőújulat között - kilátás a Gergely-hegyre - ereszkedünk le az alsó hajtúkanyarba (balról Fony - Gergely-hegy felől Z jelzés csatlakozik). É felé, cseperedő fenyves közé fordulunk, szemben, az erdős hegyoldal felett a Fekete-kő sziklái ülnek. Elérjük a fehérkúti vadászházat.

A névadó, feljebb fakadó forrást idevezették, a műúttól balra egy asszonyt ábrázoló faszoborból csurog ki a víz. Lejebb tágas tisztás, lelátni a Hernád völgyére, a Cserehát nyúlványaira. A Fehérkút és környéke kellemes pihenőhely. A keskeny aszfaltút Hejcére (busz) visz le (P négyzet jelzés), így onnan is könnyen felkereshető.

A Rákóczi turistaút P jelzése az épület alatt a műútból jobbra kiágazó, bükkösbe kapaszkodó árnyas gyalogúton folytatódik. Fokozottan védett területre léptünk! A jobbra húzódó hegyoldalban a Fekete-kő sziklájáról levált hatalmas tömbök hevernek. Az erősödő emelkedő kis horpadásba, a Súlyom-kő hegyorra mögé igyekszik.

Balra, a fák között félelmetes, komor sziklabástyák állnak, elértük a Súlyom-kő vad szirtjeit! Érdekes kőtörmelékes lábuk mellől is szemügyre venni őket - jellegzetes, krioplanációs formákat. A 27 m magas falait négy bástya, több pillér, kemény tagolja, tetejére jól kijárt gyalogösvény (P háromszög) vezet. Leglátványosabb a sziklafal NY-i, kiugró tornya, lapos tetejéről e természetalkotta sziklakilátó-teraszról csodálatos panoráma nyílik. D felé a Bán-hegy és a Gergely-hegy sötétzöld fenyvesfoltokkal tarkított hátán futhat végig a szem, NY felé a Hernád völgyének hegylábközei falvai - Hejce, a távolabbi Göncruszka, Vilmány, Vizsoly - jól kivehetőek. A messzeségben a Cserehát dombvonulatai kéklenek.

A P háromszög a Súlyom-kő hátán, árnyas, hűvös bükkösben, szintet tartva vezet vissza a P jelzés már lejtőbe hajló útvonalába. A Borsó-hegy nyergének útkereszteződésében (balra bozotos fenyves) derékszögben jobbra fordulunk. Kiérünk a pompás, ligetes, dús fűvű Cicés-rét (szélén magasles) és egy középkorú lucfenyves közé. A telepítése előtti bükkösből egy taplógombás matuzsálem dacol az idővel az út jobb oldalán. K felé, sűrű, ültetett lucos keskeny, gyepes nyiladékaiban emelkedünk fel a Téglás-kő platóján futó földútra. Most 90 fokkal balra térünk, továbbra is fenyvesben, de szintben, É felé tartunk. Szűk fél km után a dózerút jobbra kanyarodik, a P jelzés irányt tartva a fenyők között rejtőző ösvényre bújik. Gyönyörű, avaros öreg bükkösben, egy alig észlelhető, 735 m-es kiemelkedésen kígyózik át a köves gyalogút. Ez a teljes Rákóczi turistaút legmagasabb pontja. Érintetlen szálerdős, keskeny

bércetőre ereszkedünk. Pihenőszakasza végét kis emelkedő jelzi, a pengeélessé váló gerinc ÉNY-nak törik, oldalában jobbra várfalszerű, komor sziklafal vonul. Két, jól felismerhető sáncárkon lépünk át - az Amadé-vár közelségét sejtetik. A turistaút a NY-i bércoldalba csúszik, s az elmosódott várgyűrű töltésére fut. Figyelem! Jobbra, a gerincvégződés ikerkúpján regényes látnivalók rejtőzködnek, megérkeztünk az Amadé-vár romjának és a Nagy-Amadé-hegy sasbércének sziklatetős kilátócsúcsa alá. Óvatosan másszunk fel, tekintsük meg a hegység e felejthetetlen, nevezetes pontját.

Öreg bükkök mellett ereszkedünk vissza (PL) a hegyoldalban futó sáncárok partján vezető P jelzés ösvényére. Ez fárasztó, csúszós meredélyen harántolva visz le a Kis-Amadé-hegy leirtott nyerge fölé, ahol balra fordul. Rendkívül meredek lejtőn, az irtáson át, majd szekérutat metszve „csúszunk le” a Kis-patak völgyében futó kényelmes dózerútra (egykori kisvasútpálya helye). Szemközt, a patakon át, a Dobogó-nyergen keresztül P négyzet köt be Göncre. A széles, sétányszerű úton jobbra, lefelé, vadetető mellett folytatódik a P. A völgy hosszúkás, kiszélesedő öblében, az út baloldalán pompás tisztás nyújtózik, aljában balra letérünk a dózerútról (pihenőhely), s átlépünk a Kis-patak túloldalára. Vegyeserdőben, gyalogúton kísérik a vízfolyást, majd áthámozzuk magunkat egy hajdani irtásfolt csalános-bozótos fenyvesén. Az újra szálerdős patak völgy „S” kanyarjában, felettünk a hegyoldalban páfrányos, mohás-sziklás kőmező húzódik. A vadregényes, szinte szurdokká szűkülő völgy legszebb szakaszán járunk. Az út az avaros hegyoldalba tér, szintezve távolodik el a tova futó Kis-patak csermelyétől. Bükk sarjerdő és fenyvesfiatalos között, a Dobogó-hegy alatt visz a füves szekérút. Figyelem! Egy „X” alakú kereszteződésnél hirtelen jobbra, a sűrűbe induló ösvényre kell térnünk! Fiatalosban jutunk le a bükkmatuzsálemek árnyékában álló pálos kolostor meghitt hangulatot árasztó, romjaiban is impozáns falaihoz. Balról, Gönc felől P+ érkezik. A rózsablakos templomhomlokzat előtti parányi tisztáson érdemes megpihenni.

A P jelzés a romok északkeleti sarkától öreg tölgyek között újra fiatalosba lép. A sűrű, szűk, de kijárt ösvényén éles jobbkanyarral ereszkedünk le a Kis-patak medréhez. Túloldalán balra, már szálerdőben megyünk fel egy dózerútra. Irányt tartva ezen kerüljük a Kis-Varga-hegy lábát, de hirtelen balra, ösvényre térve lekanyargunk a Gönci (Nagy)-patakhoz (Juliska-forrás). Kövein átlépegetve jutunk ki a völgy erdészeti kövesútjára. Jobbra, kelet felé Z négyzet jelzés köt át a Hatvanas-nyeregbe. Balra csak pár lépés az ún. Potács-ház, kerítésénél jobbra, felfelé fordulunk.

Fenyves és az öreg almáskert között érjük el a szálerdőt. Jobbra, a Potács-völgy szakadékos horhosa felett emelkedünk (irtásfolt). Később már menedékesen, a Kerek-hegy É-i oldalának hűvös, sötét, avaros aljú szálbükkösében oldalazunk. Keresztezzük a fővölgy vízmosását, a balra eső mellékág árka mellett felkapaszkodunk az Ökör-hegy és a Bízóka közötti nyeregbe. Túloldalán erős lejtővel, jobbra kanyarodva (mélyút) metszük a szép fekvésű telkibányai sípálya füves pásztaját. Csatlakozik a Z jelzés, a PZ öreg bükkök között, meredek, avaros ösvényen, a hegyoldali temető (feszület) és a Hotel Gold tenispályája között ereszkedik le a szálloda szervizműútjának hajtókanyarjába. (A Hotel Gold - az egykori, leégett Károlyi-vadászkastély helyén létesült Ezüstfenyő Turistaház teljes átépítéseként - az 1990-es évek közepétől várja igényes vendégeit.) Megjelennek a nagymúltú település házai, a patak mellett érjük el Telkibánya főútját, jobbra a központi kis teret (templom, buszmegálló, vegyesbolt, italbolt, jobbra Aranybánya Panzió).